

1 וכיון שיום הש"ק פועל על כל ימי השבוע, ד"מיני' מתברכין כולהו יומין²² – נמשכת עלי' זו על
2 כל הימים שלאח"ז, ומתוך שמחה וטוב לבב.

* * *

3 ה. על הפסוק²³ "ויקח משה את עצמות יוסף עמו", אמרו רז"ל²⁴ שבשעה שכל בני' עסקו בביזה,
4 התעסק משה עם עצמות יוסף, ולכן במדה שמדד לקבור את יוסף ע"י גדול שאין בישראל גדול ממנו,
5 מדדו לו, שנתעסק בו מי שאין גדול ממנו – הקב"ה.
6 והחידוש בזה – לפי שגם ההתעסקות בביזת מצרים היתה עבודה רוחנית:

7 לכאורה אינו מובן²⁵: זה עתה ביציאתם ממצרים ראו בני' גילוי אלקות, ואיך יתכן שהיו עסוקים
8 ומונחים בביזת מצרים?

9 אך הענין הוא²⁶ – שבביזת מצרים הי' גם ענין רוחני, ועד לענין הקשור עם קידוש השם (שזהו
10 התכלית של התומ"צ, כנ"ל ס"ב), שהרי "אמר לי' הקב"ה למשה בבקשה ממך (כמ"ש²⁷ "דבר נא באזני
11 העם וגו'", "אין נא אלא לשון בקשה") לך ואמור להם לישראל, בבקשה מכם, שאלו ממצרים כלי כסף
12 וכלי זהב, שלא יאמר אותו צדיק (אברהם) ועבדום וענו אותם²⁸ קיים בהם, ואחרי כן יצאו ברכוש גדול²⁹
13 לא קיים בהם³⁰, כך, שההתעסקות עם ביזת מצרים – שמהוה הוכחה שהקב"ה קיים גם את ההבטחה
14 "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" – שוללת ענין של חילול השם.

15 וזהו החידוש – שאעפ"כ לא התעסק משה בביזת מצרים, אלא בענין נעלה יותר – "עצמות יוסף".

16 ו. ענין זה קשור גם עם המסופר³¹ אודות כ"ק מו"ח אדמו"ר, שבשעת פטירת זקנתו הרבנית רבקה
17 נ"ע, אם אביו כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, לא הי' אדנ"ע בביתו, וכ"ק מו"ח אדמו"ר טיפל בכל
18 הענינים, ולקח את האחריות על עצמו, וכפי המסופר, ראו עליו טרדה ("צוטרָאָגענקייט") יתירה, שלא
19 בערך לגמרי לגבי האחריות שהיתה דרושה על ענין זה.
20 וחסידים מסבירים, שטרדה יתירה זו היתה קשורה עם העובדה שביום זה שבו נסתלקה הרבנית –
21 יו"ד שבט – היתה גם ההסתלקות שלו (בשנים שלאח"ז)!

22 וגם כאן הי' הענין ד"מדה כנגד מדה" – שכיון שהוא בעצמו התעסק בזה ("ויקח גו'"), הי' גם אצלו
23 הענין של גדול שאין גדול הימנו, זה הקב"ה.

24 וכיון שגם לפני הצמצום ישנם כו"כ מדריגות, כמבואר גם במאמר ההילולא בסעיף השייך לשנה זו³²,
25 הרי מובן, שלאחרי כל העליות שבכל שנה ושנה (כנ"ל ש"צדיקים אין להם מנוחה כו'"), הנה הענין
26 דגדול שאין גדול למעלה הימנו הוא – בחי' עצמותו ית'.
27

28 וגם ענין זה קשור עם יום השבת – שהרי תכלית ענין השבת הו"ע המנוחה, מעין "יום שכולו שבת
29 ומנוחה לחיי העולמים"³³, שזהו למעלה מכל ענין העליות³⁴, כי כל העליות הם באופן של הליכה, "ילכו
מחיל אל חיל", ואילו ענין המנוחה הוא למעלה מענין ההליכה.

30 ברכות ט, סע"א ואילך.

22 זח"ב סג, ב. פח, א.

31 ראה גם ליובאוויטש וחיילי' (לר"נ כהן) ס"ע 67 ואילך.

23 פרשתנו יג, יט.

לְקוּטֵי סִיפּוּרִים (לרח"מ פרלוב) ע' שכב ואילך. זכרון לבני ישראל (לר"י דזשייקאָבסאָהן) ע' מג ואילך. רשימות דברים (לר"י חיטריק) ע' 345 ואילך.

24 סוטה ט, ב. יג, א. מכילתא עה"פ. שמו"ר פ"כ, יט. דב"ר פ"א, ז. יל"ש ברכה רמו תתקסח.

25 ראה גם תורת מנחם חכ"ב ע' 288. וש"נ.

26 ראה שיחת יו"ד שבט תשי"ט סמ"ג (תורת מנחם חכ"ה

32 ד"ה באתי לגני ה'שי"ת ס"ז (סה"מ תשי" ע' 152 ואילך).

וראה גם ד"ה זה דמוצ"ק פ"ג ואילך (תורת מנחם חמ"ט ע' 15 ואילך).

ע' 52). וש"נ.

27 בא יא, ב ובפרש"י.

33 תמיד בסופה.

28 לך לך טו, יג.

34 ראה המשך תרס"ו ע' יב. ועוד.

29 שם, יד.